

18. A próféta ajándéka

A próféta ajándéka a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, ami E. G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hársai az igazság állandó, iránymutató forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az az igazság, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jés 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Jáda király, Jásaf, le volt sötétítve. Az ellenség csapatai kárhoztak. A helyzet kilátástalan volt. "Én... Jásaf... az Urat kezdtem keresni, és hirdetem az egész jáda országban bűnt." (2Krn 20:3) A nép azt mondta, hogy irgalomért és szabadulásért kénytelenek lesznek az árhoz.

Amikor Jásaf az imádkozást vezette, kárhoztak, és elutasította meg a kárhozókat. "Gy kénytelenek... Nem te vagy-e egyedül Isten a mennyben, aki uralkodik a pogányok minden országán? A te kezében van az erő és hatalom, és senki sincsen, aki ellened megállhatna" (6. v.). Isten nem vonta meg a lábaitól az ártatlanokat a múltban? Nem adta ezt az országot a népeknek? Jásaf a gy esedezett: "h, mi Istenünk, nem ártott meg őket? Mert nincsen mibennünk erő... Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak terejednek a mi szemünk" (12. v.).

Amikor egész jáda ott állt az ár előtt, egy Jahziel nevű ember felállt. Ázzenete bántó és eligazító volt a megrettent népnek. "Gy szót: "Ne féljtek... mert nem ti harcoltok velük, hanem az Isten... álljatok vesztig, és álljatok az árnak szabadulás... mert az ár veletek lesz" (15-17. v.). Reggel Jásaf király a gy szót csapataihoz: "Ézzátok az árban, a ti Istenetekben, és megerősítették; bzzatok az ő prófétaiban, és szerencsések lesztek!" (20. v.).[1]

A király annyira hitt Jahzielnek, ennek az alig ismert próféta, hogy harcosok helyett az Urat és a szentek szövegét dicsőítő kárhozókat állított a frontvonalba. Amikor a hit ártott betöltötte a levegőt, az ár cselekedett, és szeszavarta a jáda ellen szövetkezett seregeket. Olyan nagy volt az ártó, hogy az ellenség kárhozója ézenki sem menekült meg" (24. v.).

Jahziel Isten szövegét volt e kárhozó alkalommal.

A prófétaik fontos szerepet játszottak mind az Ős-, mind az Újtestamentumi időkben. De megszűnt-e a prófétaíráis működése a bibliai kánon leírásával? Hogy megtaláljuk erre a kérdésre a választ, kíváncsi vagyok nyomon a prófétaikus történelmet!

Á

A prófétaig a bibliai időkben

Bár a bűn vágot vetett az Isten ember közötti kapcsolatoknak (Ésa 59:2), Isten nem szüntette meg az emberiséggel való bensős viszonyt, hanem az Isten ember kapcsolatának módjait alakította ki. Bár törvénstörő, intő Ős feddő zeneit a prófétaikon keresztül kiadta.[2]

A Szentírás szerint

próféta az, aki az Ős zeneit kap Istentől, Ős azok értelmét közli Isten népeivel".[3] A prófétaik nem saját maguktól prófétaírásnak, hanem mert sohasem ember akaratából származott a prófétaírási szöveg; hanem a Szentlélektől indítva szövegezték az Istennek szent emberei" (2Pt 1:21).

Az Újtestamentumban a próféta

szövegében a hű ember nébi fordítása. 2Máz 7:1-2 kifejezi ennek jelentését; az Ős azt mondta Mázésnek: "Lásd, olyannak teszek a fírási előtt, mintha Isten volna. Testvéred, Áron pedig a prófétaid (nébi) lesz. Te mondj el neki mindent, amit Őn parancsolok neked. Testvéred, Áron, megbeszéljen a fírási" (Őj prot. ford.). Mázés úgy viszonyult a fírásihoz, mint Isten a néphez. Ahogy Áron közölte Mázés szavait a fírási, a prófétaik úgy tolmácsolják Isten szavait a népnek. A próféta kifejezés tehát a Menny által kiválasztott, Isten zeneit közlő szövegjelző. A hű ember nébi gárda megfelelője a próféta, amelyből a magyar próféta szöveg is származik.

A "szöveg", amely a hű ember roeh

(Ésa 30:10), vagy cházeh (2Sám 24:11; 2Kir 17:13) szöveg fordítása, szintén a prófétaig ajándékkal felruházott személynél jelöl. A próféta Ős néző - rokonértelmezés szavak. A Szentírás így magyarázza ezt: "Érőgen Izraelben ezt mondták, amikor valaki elment Istent megkérdezni: Jertek, menjünk el a szöveghez; mert akit most prófétaírásnak neveznek, rokon nézőnek hívják" (1Sám 9:9). A néző elnevezés azt hangsúlyozza, hogy a prófétaik befogadják a mennyei zeneit. Isten feltárta a prófétaik személynél az Ős értelmét az ő tiszteletére, amit általuk akart népeivel közölni.

Az Ős során Isten a

prófétaig ajándékkal felruházott személyeken keresztül nyilvánította ki akaratát népeknek. "És semmit sem cselekszik az Őn Uram, az Ős, mág meg nem jelenti tiszteletét az ő szolgálójának, a prófétaiknak." (Ám 3:7; v. Zsid 1:1)

A próféciák aijndok rendeltése az Ősíttestamentumban. Az Ősíttestamentum a Szentlélek aijndokai kizárólagos helyet ad a próféciáknak. Az egyház számára leghasznosabb szolgálatok felsorolásakor egyszer az első, másodszor a második helyre teszi (Iájd Rm 12:6; 1Kor 12:28; Ef 4:11). Ez arra buzdítja a hívőket, hogy kizárólagosan ezt az aijndokot kovájnják (1Kor 14:1, 39).

Az Ősíttestamentum szerint a próféciák a kizárólagos feladatokat tartalmazzák be:[4]

1. Segítettek az egyház megalapításában. Az egyház felépítését az apostoloknak alapkövön, látvön a szeglető maga Jézus Krisztus" (Ef 2:20-21).

2. Kezdeményezték az egyház missziós-szolgálatát. A Szentlélek a próféciák által válasszotta ki Pált és Barnabást első missziós útjukra (ApCsel 13:1-2), és eligazítást adott a misszionáriusok munkaterületére (ApCsel 16: 6-10).

3. Oktatták az egyházat. "Aki próféciát - mondta Pál -, a gyülekezetet építi." A próféciák embereknek szólnak, az építésre, intésre és vigasztalásra" (1Kor 14:4, 3). Isten a próféciát - az egyház aijndokokkal együtt - azért adta az egyháznak, hogy felkészüljön a hívőket az szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére" (Ef 4:12).

4. Egységessé tették, és vették az egyházat. A próféciák segítettek elérni a hitnek egységét, és vették az egyházat a hamis tanításoktól, hogy a hívők ne legyenek zűrzavarban... gyermekek, akiket ide s tova hívny a hab és a tanításnak akármilyen szele, az embereknek állnokigá által, a tövélés ravaszágához való családokigá által" (Ef 4:14).

5. Figyelmeztettek a jövők nehézségeire. Az egyik Ősíttestamentumi próféciát figyelmeztette a hívőket, hogy óvatosan kizárólagos. Az egyház ezt mentőakciót kezdeményezett az óvatos megsegítésére (ApCsel 11:27-30). Más próféciák pedig figyelmeztették Pált, hogy Jeruzsálemben elfogadják, és bízni be vetik (ApCsel 20:23; 21:4, 10-14).

6. Erősítették a hitet a viták idején. Az első egyháztanácsban a Szentlélek irányította az egyházat a

pogányokból lett keresztények a dVÁsságát a Crintő vitás kárdás elntásben. Azután a prÁtÁk által a LÁlek megerős-tette a hÁ-vöket az igaz tantételekben. Miután tovább-tották a tanács dntását az egyház tagjainak, a JÁdás és Silás pedig, maguk is prÁtÁk lÁvón, sok beszéddel intók az atyafiakat, és megerős-ték" (ApCsel 15:32).

Á

A prÁtásig ajándéka az utolsó napokban

Sok keresztény azt hiszi, hogy a prÁtásig ajándéka megszűnt az apostoli korszak lejárásával. A Biblia azonban kinyilatkoztatja, hogy a vágidő vesélyeiben az egyháznak kÁlÁnÁsen szÁksÁge van a mennyei eligaz-tásra, és bizonyágot tesz arról, hogy az Ótestamentumi idők után is Állandán szÁksÁg van a prÁtásig ajándékára és támogatására.

A lelki ajándékok
folytonossága. A

Biblia sehol sem beszél arról, hogy Isten visszavonja az egyháznak adott lelki ajándékokat, mielőtt azok betállenék cÁljukat, amely PÁl szerint az, hogy eljuttassák az egyházat a hitnek és az Ó megismerésnek egysÁgére, arett fÁrfiÁsÁgra, a Krisztus teljessÁgével Ákeskedő kornak mÁrtÁkÁre" (Ef 4:13). Mivel az egyház még nem jutott el erre a szintre, most is szÁksÁge van a LÁlek Ásszes ajándékára. Ezek az ajándékok, beleértve a prÁtásig ajándékait is, Krisztus visszajÁvetelÁig Isten nÁpÁnek Áldására szolgálnak. Ezért PÁl arra figyelmeztette a hÁ-vöket, hogy a Lelket meg ne oltsátok", a prÁtÁlÁst meg ne vessétek" (1Thessz 5:19-20), és azt tanácsolta, hogy a KÁ-vÁjnÁt a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prÁtÁtÁjlatok" (1Kor 14:1).

Ezekben az ajándékokban

nem mindig bővelkedett a keresztény egyház. [5] Az apostolok halála után, Kr. u. 300-ig a prÁtÁkat nagy tisztelet Ávezte. [6] De az egyház lelki hanyatlása és az ebből eredő hitehagyás (lÁsd a 13. fejezetben) a LÁlek jelenlÁtnek és ajándékainak csÁkÁhez vezetett. Ugyanakkor a hamis prÁtÁk megrend-tették a prÁtásig ajándéka iránti bizalmat. [7]

Az egyházrtÁnelem

bizonyos szakaszaiban a prÁtásig kisebb mÁrtÁkú megnyilvánulása nem jelenti azt, hogy Isten ezt az ajándékot vÁglegesen visszavonta. A Biblia jelÁse szerint a vÁg kÁzeledtÁvel ez az ajándék jelen lesz, hogy ÁtsegÁ-tse az egyházat a nehÁz időkÁn. Sőt a Biblia azt is kijelenti, hogy ennek az ajándéknak a tevÁkenysÁge megnő.

A prÁtásig

ajándéka kÁzvetlenül a májodik advent előtt. Isten Keresztelő JÁnosnak azÁrt adta a prÁtásig ajándékát, hogy meghirdesse Krisztus első adventjÁt. Isten nekÁnk is megÁ-gÁrte a prÁtásig ajándékát, amely segÁ-t a májodik advent hirdetésÁben, hogy mindenkinek alkalma legyen felÁszÁlni a MegvÁltÁval valÁ

találkozáisra.

Tány, hogy Krisztus

emlétét tesz hamis prófétaik fellépéséről, mint eljövetele küzdelgőnek egyik jeléről (Mt 24:11, 24). Ha a vég idején nem lennének igaz prófétaik, Krisztus mindenkitől átvett volna, aki azt állítja, hogy megkapta ezt az ajándékot. A hamis prófétaikra való figyelmeztetés azt jelenti, hogy igaz prófétaik is lesznek.

Jáel próféta

megjövendülte, hogy küzvetlenül Krisztus visszajövetele előtt a prófétaig ajándéka káivalélegesen kiírad. Ezt mondta: "Ézsás Isten azután, hogy kiírtám Lelkemet minden testre, és prófétaimnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmognak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiírtám azokban a napokban az én Lelkemet. Écsodajeleket mutatok az égen és a földön; vért, tüzet és füstoszlopokat. A Nap sötétséggé válik, a Hold pedig vérré, minekelőtte eljő az érnak nagy és rettenetes napja" (Jáel 2:28-31).

Az első pánkásd tanja

volt a lélek rendkívüli megnyilatkozásainak. Jáel próféciáját idözeve, Péter rámutatott, hogy ilyen áldásokat ágrt Isten (ApCsel 2:2-21). Feltehetően azonban a kórdást: Vajon Jáel próféciája egyszer s mindenkorra beteljesedett-e pánkásdkor, vagy lesz még egy másik, még nagyobb megvalásulása is? Sem-mi nem bizonyítja, hogy a jelenségek a Napban, a Holdban, amelyekről Jáel beszélt, megelőzte vagy küvette a léleknek azt a kiíradását. Ezek a jelenségek csak szájadokkal később küvetkeztek be (lásd e künyv 24. fejezetét).

Pánkásd tehát a lélek

második advent előtti teljes megnyilvánulásának előze volt. Mint Palesztinban a korai eső, amely ősszel, révíddel a veteményezés után esett, a Szentlélek pánkásdi kiíradásával megkezdődött a lélek adományozása. Jáel próféciájának teljes és végső megvalásulása olyan, mint a késői eső, amely ősszel esve, megörlelte a gabonát (Jáel 2:23). Hasonlákppen, Isten Lelkének végső kiíradása küzvetlenül a második advent előtt tártnik meg, azután, hogy beteljesednek a megjövendült jelek a Napban, a Holdban és a csillagokban (v. Mt 24:29; Jel 6:12-17; Jáel 2:31). Miként a késői eső, a léleknek ez a végső kiíradása megörleli a föld termését (Mt 13:30, 39), és ézmindaz, aki az érnak nevét há-vja segétséggel, megmenekül" (Jáel 2:32).

A prófétaig

ajándéka a maradék egyházban. A Jelenések 12. fejezete két nagyobb áldézi időszakot jövendül. Az első alatt, amely Kr. u. 538-tól 1798-ig tartott (Jel 12:6, 14; lásd e künyv 12. fejezetét), a hűges há-vök kegyetlen áldézi szenvedtek. Küzvetlenül a második advent előtt Sáján ismát támadni fogja "éaz ő (asszony) magyájból valókat", a maradék egyházat, amely nem tárri meg Krisztus iránti hűgét. A Jelenések künyve ágy jellemzi a maradékot alkotás hűges há-vöket, hogy "ők ézIsten parancsolatainak megörzői", és ézakiknál vala a Jázus Krisztus bizonyásigtele" (Jel 12:17).

Az angyal Ács János kázzátti kácsöbbsi beszégetéből világossá válik, hogy a Jézus Krisztus bizonyágtéle" kifejezés prófétikus kinyilatkoztatást jelent.[8]

A kázznyv vége felé az angyal felfedi káttát: "Észszolgatársad vagyok náked Ács a te atyádfiainak, akiknél a Jézus bizonyágtéle van" (Jel 19:10), Ács észszolgatársad vagyok náked, Ács a te atyádfiainak, a prófétáknak" (Jel 22:9). Ezek a párhuzamos kifejezések világossá teszik, hogy a próféták azok, akiknél a Jézus bizonyágtéle" van.[9] Ez megmagyarázza az angyal kijelentését, hogy a Jézus bizonyágtéle a prófétásáig lelke" (Jel 19:10).

James Moffat Ágy magyarázta ezt a szöveget: "Mert Jézus bizonyágtéle vagy tanásáig (azaz a Jézus által tett bizonyáig vagy tanásáig) a prófétásáig lelke". Ez... kálánáskáppen azoknak a testvéreknek a káttát határozza meg, akik a prófétikus ihlettség birtokosaiként Jézus bizonyágtéle" hordozzák. Jézus bizonyágtéle voltakáppen megfelel a Jézus által tett tanásáignak (XXII. 20). Ez Jézus kánnkinyilatkoztatása (Jel 1:1 szerint végső soron Istené), ez ihleti a keresztény prófétákat is." [10]

Tehát a Prófétásáig Lelke kifejezés vonatkozhat (1) a Szentlélekre, aki megihleti a prófétákat Isten kinyilatkoztatásával, (2) a Prófétásáig ajándékáinak tevékenységre, Ács (3) magára a Prófétásáig kázzvető-tőjére.

A Prófétásáig ajándéka, Jézus bizonyágtéle" - a Jézus egyháznak a Prófétásáig kázzvető-téle" [11] - a maradék egyházig egyik megkálánáztető jellemvonásait tartalmazza. Jeremiás ennek az ajándéknak a szövegét a tárványok kálánággal hozta a szövegbe. "Nincsen tárvány, sőt prófétáji sem nyerne kijelentést az Ártá." (Jer 2:9) A Jelenések kázznyve e kettő birtoklását a végidő egyházigának megkálánáztető jellemvonásaival azonosítja; ennek az egyháznak a tagjai megőrzik a Jézus parancsolatait", Ács megvan náluk a Jézus Krisztus bizonyágtéle", vagyis a Prófétásáig ajándéka (Jel 12:17).

Isten az Egyiptomból kivonulást "Égyháig" a Prófétásáig ajándékát adta, hogy általa megszervezze, oktassa Ács vezesse nápát (ApCsel 7:38). "Prófétáta által hozta fel az Ásr Izrájelt Egyiptomból, Ács prófétáta által tartatott meg." (HÁs 12:13) Nem meglepő ezért, ha a Prófétásáig ajándékát azok kázzátt találjuk, akik a végső kivonulás - a bűntől szennyezett Föld bolygóról a mennyei Kánaánba való menetel - résztvevői. Ez a kivonulás, amely a mássodik adventet kázzveti, Ácsa 11:11 végső Ács teljes megvalósulása: "Lesz ama napon: az Ásr mássodszor nyájtja ki kezét, hogy nápe maradékát megvegye..."

Á

Segítség a végző

váltságban. A

Szentírás kinyilatkoztatja, hogy a Föld történelmének utolsó napjaiban Isten népe az elpusztításra szólítja meg a sárkány minden haragját (Jel 12:17). Ez a nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy népe kezdett lenni" (Dán 12:1). Hogy ítélet-tse népet az idők e leghevesebb káoszában, a szerető Isten arról biztosítja, nem lesz egyedül. Jézus bizonyítja, a Prófétaság Lelke elvezeti a maradékot közöttük a végző cölöp: találkoznak Megváltókkal a májodik adventkor.

A káoszvető káosz magyarizáció

meg a profétaság ajándékának a bibliai és a bibliai idők utáni megnyilatkozásai közötti kapcsolatot: "Ég egy fél, haját elött állunk. A haját tulajdonosa tájékoztatást káoszvet ad nekünk. Azt mondja, ez a káoszvet elegendő eligazítás tartalmaz egész utunkra, és ha megfogadjuk az utasításokat, sörtesen cölöba jutunk. Vitorlabontás után kinyitjuk a káoszvet, hogy megismerjük a tartalmát. Azt találjuk, hogy a szerző általános elveket fektet le benne utunk iránti utasításra, és gyakorlati eligazításokat ad, az utó végig előfordulhat minden eshetőségre számra. De elmondja azt is, hogy utunk utolsó része káoszveten veszélyes lesz; hogy futóhomok miatt a part alakja állandóan változik, és de az utnak e részében - mondja - rávászról gondoskodtam, aki csatlakozik hozzátok, és azokban a káoszvetekben és veszélyekben szákságos eligazításokat ad. Figyelnetek kell a rávászra.' Ezzel az útmutatással eljutunk a jelzett veszélyes ötszakaszhoz, és a rávász - az ágréhez hán - megjelenik. De a legnyugat káoszvet egyesek fellázadnak ellene, amikor felajánlja szolgálatait. "Megvan az eredeti útmutatásokat tartalmazó káoszvetünk - mondják -, és ez elég nekünk. Ehhez ragaszkodunk, és csakis ehhez; nem körünk semmit tőled.' Kik ragaszkodnak most az eredeti útmutatáshoz? Azok, akik elutasítják a rávászt, vagy akik elfogadják, ahogy a káoszvet tanácsolja? "Álljáltek meg ti!" [12]

Á

A bibliai idők utáni proféták és a Biblia

A profétaság ajándéka

hozta létre a Szentírást. A Biblia keletkezését követő időkben sem szabad mással helyettesíteni a Szentírást, sem hozzátenni a Szentírásához, mondván, hogy a szentírás ki nem zárult.

A profétaság ajándéka a

végzőidőkben is ugyanúgy betölti szerepét, mint az apostolok korában. Feladata, hogy örökönyt szerezzen a Bibliának, mint a hit és gyakorlat alapjának, magyarizáció tanításait, és a mindennapi életre alkalmazza az elveit; szerepe van az egyház látszatában és tanításában, hogy az betöltse Istentől rendelt káoszvetet. A profétaság ajándéka dorgolja, inti, vezeti és bitorja mind az egyéneket, mind az egyházat, vödi az eretnekségtől, és egységesíti a hávöket a bibliai igazságok alapján.

A bibliai idők utáni

próféták szerepe nagyon hasonlít az olyan prófétákhoz, mint Nájin, Gáid, Aszáif, Semaia, Azariás, Eliázer, Ahija és Obed, Miriam, Debora, Hulda, Simeon, Keresztelő János, Agabus, Silás, Anna, Filep nagy lánya (ők a bibliai időkben álltak, de bizonyíthatóan nem kerültek a Bibliába). Ugyanaz az Isten ihlette ezeket a prófétákat és prófétanőket is, aki a Bibliát a prófétákon keresztül szálta. Ázóneteik nem mondtak ellent a korábban feljegyzett mennyei kinyilatkoztatásoknak.

A prófétaság

ajándékának prófétája. Mivel a Biblia figyelmeztet arra, hogy Krisztus visszajöttelése előtt hamis próféták támadnak, gondosan meg kell vizsgálnunk azt, aki állítja, hogy a prófétaság ajándékát kapta. "Éa prófétáit meg ne vessétek - mondja Pál. - Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami rossznak látszik, őrizkedjétek!" (1Thessz 5:20-22; v. 1Jn 4:1).

A Biblia meghatározó könyve

írnyelvet, amely által a prófétaság valódi ajándékát meg tudjuk különböztetni a hamis-tványtól.

1. Megegyezik-e a

próféták az én zene a Bibliával? "Éa tanításra és bizonyítékokra hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk..." (Ása 8:20) Ez az ige azt jelenti, hogy a próféták tanításának összhangban kell lennie Isten tervével és az egész Biblia bizonyítékával. A későbbi próféták nem lehet ellentmondásban a korábbi prófétákkal. A Szentlélek soha nem mond ellent korábban adott bizonyítékoknak, mert Istennél ez nincs változás vagy változásnak árnyéka" (Jak 1:17).

2. Teljesednek-e a

jelvendései? "Miről

ismerjük meg, hogy nem az ÁR mondott egy igét? Ha egy próféták az ÁR nevében mond egy igét, de az nem tartozik meg, nem teljesedik be, azt az igét nem az ÁR, hanem a próféták mondta elbizakodottságában; ne félj tőle!" (5Mz 18:21-22 - Áj prot. ford.; v. Jer 28:9). Ha a jelvendések a próféták az én zene csak kis részét tartalmazják is, pontoságot bizonyítani kell.

3. Elfogadja-e, hogy

Krisztus testét állítja? "Erről ismerjétek meg az Isten Lelkét, [ha] valamely lélek Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van; és [ha] valamely lélek nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen Istentől." (1Jn 4:2-3) Ez a próféták jelenti, mint egyszerűen annak elismerését, hogy Krisztus a Földön állt. Az igazi próféták vallania kell a Krisztus testét valószínűleg a bibliai tanítás: hinnie kell Istenségét és földre szálta elötti létét, szűztől való szálta, igaz ember volt, büntelen letét, engesztelő áldozat, feltámadás, mennybemenetelét, kőzbenjárás szolgálatait

Ács májodik adventjé.

4. Jás vagy rossz

„Égy májodik adventjé” terem-e a prásfáta? A prásfátia Ágy keletkezik, hogy a Szentlélek ihleti Ézaz Istennek szent embereit” (2Pt 1:21). A hamis prásfátákat felismerhetjük gyámálcseikről. ÉzNem teremhet jás fa rossz gyámálcseik - mondta Jászus -; romlott fa sem teremhet jás gyámálcseik. Minden fa, amely nem terem jás gyámálcseik, kivágattatik, Ács tűzre vettetik. Azért az ő gyámálcseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:16, 18-20).

Ez a tanács dntő

fontosságú a prásfata Állásának Ártákelésn. Ez elsősorban a prásfata Áletre vonatkozik. Nem azt jelenti, hogy a prásfátának tükáletesnek kell lennie. A SzentÁs azt mondja, hogy ÉzÁcs ember volt, hozzánk hasonlÁs termÁszetű” (Jak 5:17). De a prásfata Álet Álélek gyámálcseiknek, nem pedig a test cselekedeteinek kell jellemeznie (Ásd Gal 5:19-23).

Májodsorban ez az elv a

prásfata májsokra gyakorolt befolyásit is Árinti. Milyen eredmÁny tapasztalhatás azok Áletben, akik a prásfata Ázenetét elfogadják? Alkalmassá teszik-e az Ázenetek Isten nÁpát a missziÁmunkÁra, hitben egyé forrasztják-e őket (Ef 4:12-16)?

Mindenkit, aki sajít

Állás szerint a prásfatasÁig ajándÁkát kapta, Áj kell vetni a bibliai vizsgÁnak. Ha megfelel ennek a márcÁnek, bÁ-zhatunk abban, hogy valÁban a Szentlélek adta a prásfatasÁig ajándÁkát annak az embernek.

Á

A PrásfatasÁig Lelke egyhájunkban

A prásfatasÁig ajándÁka

megnyilvánult Ellen G. White, a Hetednapos Adventista Egyház egyik alapÁtÁjának szolgÁlatÁban. Ihletett eligazÁtÁsokat kapott Isten vÁgidőben Áló nÁpe számára. A XIX. század első felÁnek vilÁga, amikor Ellen G. White hirdetni kezdte tanÁtÁsait, a fÁrfa vilÁga volt. Ellen G. White-ot prásfátai elhÁvatÁsa kritikus vizsgÁlat ÁlpontÁjvÁtette. KÁllva a bibliai prásbÁkat, 70 Ávig vÁgezte szolgÁlatÁt lelki ajándÁka Ájtal. 1844-től, 17 Áves korÁjÁl 1915-ig - halÁjÁnak ÁvÁig - tÁbb mint 2000 ÁjtomÁsa volt. Ez idő alatt AmerÁban, EurÁpÁban Ács AusztrÁliÁban Ált Ács dolgozott. TanÁcsolt, Áj munkÁkat szervezett, prÁdikÁjt Ács Árt.

Ellen G. White sohasem

hasznÁlta a prásfátánő megnevezÁst, de nem tiltakozott, ha májsok Ágy nevezték.

Ezt a magyarázatot adta erre: "Kora ifjúságomban többször megkérdeztek tőlem: próféták vagyok-e. Mindig válaszoltam: "Nem az Ásról vagyok. Tudom, hogy sokan neveznek prófétának, de én nem tartok igazságot erre a címre... Miért nem állítottam azt, hogy próféták vagyok? Mert napjainkban sokan, akik vakmerően prófétáknak mondják magukat, szívesen hoznak Krisztus üzenetét; és mert az én munkám sokkal többet foglal magában, mint amit a 'próféták' szó kifejez... Soha nem állítottam, hogy próféták vagyok. Ha mások így neveznek, nem vitatkozom velük. De az én szolgálatomnak oly sok áiga van, hogy nem nevezhetem magamat másnak, mint követnek." [13]

A prófétaság
prófétainak alkalmasa. Ellen G. White szolgálata mennyiben felel meg a prófétaság bibliai feltevéseinek?

1. Egyezőség a Bibliával.

Bővebben

irodalmi teremtése bibliai idézeteket foglalja magában, amelyekhez gyakran részletes magyarázatokat fűz. A rászainak alapos tanulmányozása nyomán nyilvánvaló lett, hogy azok következések, igazságot tartalmaznak, és teljesen megegyeznek a Szent-írással.

2. A követelések pontosága. Ellen G. White írásai viszonylag kevés követelést tartalmaznak. Néhány követés most van beteljesedőben, mások még a beteljesedésre várnak. De azok, amelyek megvizsgálhatók, nagy pontossággal beteljesedtek. Az alábbi eset Ellen G. White prófétai írásait hitelesíti.

a) A modern

spiritizmus keletkezése. 1850-ben az óppen hogy feltűnt spiritizmust - a szellemvilággal és a halottakkal való érintkezést dicsőítő mozgalmat - Ellen G. White utolsó napi családjának nevezte, és megjelölte elterjedését. Bár ekkor a spiritizmus kifejezetten keresztényellenes volt, Ellen G. White előre látta, hogy mindez megváltozik, és a mozgalom tiszteletre tesz a keresztények között. Azóta a spiritizmus elterjedt az egész világon, és milliók válnak a követőivé. [14]

Keresztényellenes

beállították megváltozott. Sokan nevezik magukat keresztény spiritistáknak, állítva, hogy náluk van az igaz keresztényi vallás, és csak a spiritisták azok a hitbuzgók, akik Krisztus megáldott ajándékait használják, akik betegeket gyógyítanak, és jóváhagyó tudatos és fejlődő írtet mutatnak be". [15] Még azt is állítják, hogy a spiritizmus megismertette a vallás és szesz nagy rendszerével, sőt a keresztény Bibliában több ismeretet nyújt, mint az és szesz értelmezés egyáltalán. A Biblia a spiritizmus követője. [16]

b) Szoros

együttműködés a protestánsok és a mai katolikusok között. Ellen G. White életében olyan szakadók voltak a protestánsok és a mai katolikusok között, amely eleve kizárt

mindennemű egyházműködést kettőjük között. Katolikusellenes beállítottság uralkodott a protestáns körökben. Ellen G. White megjövendölte, hogy a protestánsokat a közöttük bekövetkező nagyfokú változások elfogadják tőrténien a reformációt hitvallásait. Következősköppen csöppen a protestánsok és katolikusok közötti különbség, ami a kettőt elválasztó szakadék áthidalásához vezet.[17]

Az Ellen G. White halála

óta eltelt évek tanúi voltak az antikumenikus mozgalom keletkezésének, az Egyházak Világtanácsa megalapításának és a Katolikus Egyház Műsodik Vatikáni Zsinatának, valamint a protestánsoknak a reformációt korabeli prófétiamagyarizációval szembeni tudatlanságának, sőt tagadásának.[18] E nagy változások válszafalakat romboltak le a protestánsok és a katolikusok között, ami egyre növekvő egyházműködéshez vezet.

3. Krisztus testje

válásának megvallása. Ellen G. White sokat írt Krisztus életéről. Krisztus szerepe, mint Ásról és Megváltás, engesztelőldozata a kereszten, és jelenlegi közbenjárás szolgálata alkotja jészt White irodalmi munkásságát. A Jézus élete című könyve elismerten az egyik legértékesebb lelki könyv, amelyet valaha Krisztus életéről írtak, még legelterjedtebb könyve, a Jézushoz vezető út, emberek millióit vont a szoros kapcsolatba Jézussal. Ellen G. White művei világszerte ábrázolják Krisztus teljesen isteni és teljesen emberi természetét. Jézus magyarzatai teljesen megegyeznek a bibliai állásponttal; nem hangsúlyozzák egyik természetet sem a másikkal rováskira - ami annyi vitát okozott a kereszténység történelmében.

Gyakorlati szempontból

tárgyalja Krisztus szolgálatát: arra törekszik, hogy az olvasót bensőségebb kapcsolatba hozza a Megváltással.

4. Szolgálatának

befolyása. Több

mint egy évszázad telt el azóta, hogy Ellen G. White megkapta a prófétiaság ajándékát. Egyháza és azok élete, akik megfogadták tanácsait, tanúsátságok életének és tanításának befolyását.

évről soha nem volt

semmilyen hivatalos tisztség, nem volt felszentelt lelkész, és főrje haláláig nem kapott az egyházat fizetést, befolyása jobban alakította a Hetednap Adventista Egyházat, mint a szent Biblián kívül bármely más tnyező."[19] Ő volt a mozgatóerő az egyház kiadás munkájának, iskolájának, orvosi, misszionáriusi munkájának és világszöles evangélikusának elindításában. Ágy lett a Hetednap Adventista Egyház az egyik legnagyobb és leggyorsabban fejlődő protestáns szervezet.

örökös munkái több mint 80

könyvet, 200 traktátot és füzet, valamint 4600 folyóiratcikket tartalmaznak.

Ezeken kívül a prófétia, naplói, különféle bizonyoságtételei és levelei 60 000

köziratoldalt foglalnak magukban.

Meglepően sokrétű ez az

anyag. Ellen G. White szaktudása nem korlátozott szűk területre. Az Ásír egyszázötvenéves, nevelési, családi, műveltségügyi, evangélikai, kiadói, tájékoztató, orvosi témákban is sok más területen tanácsolta őt. Talán egyszázötvenéves Á-részei a legmóltábbak a csodálatra, mivel megírta - amelyek közül néhány tényleg mint egy Ávszárad előtt száletett - a modern tudomány igazolta.

Ársai, amelyek

középpontjában Jézus Krisztus áll, megerősítik a zsidó-keresztény hagyomány nagy erkölcsi értékeit.

Bár Ársainak nagy része a

Hetednap Adventista Egyháznak számára, számára Ársait az olvasók számára legközelebbi rötögei is értékelik. Népszerű könyvet, a Jézushoz vezető utat, tényleg mint 100 nyelvre lefordították, és tényleg mint 15 millió példányt adtak el belőle. Legnagyobb műve az Átkötetes Korok kézdelme sorozat, amely részletezi a Krisztus és Sántán közléti nagy kézdelmet a bűn eredetétől a világegyetemből való kiirtásáig.

Ársai nagy hatást

gyakoroltak sok ember életére. Nemrégiben az Andrews University gyülekezeti szolgálattal foglalkozó intézmény tanulmányt folytatott; Ásszehasonlító az Ellen G. White könyveit rendszeresen olvasó és ezt elhanyagoló adventisták állásfoglalását és viselkedését. Ez a kutatás erőteljesen hangsúlyozta azt a hatást, amit Ársai gyakorolnak az olvasókra. A tanulmány a következő megállapításokhoz vezetett. Az olvasók szorosabb kapcsolatban vannak Krisztussal, jobban látják Isten előtti helyzetüket, és jobban felismerik, milyen lelki ajándékokat kaptak. Szívesebben írtnek az evangélikaiakra, és többet adakoznak a helyi misszióra. Könyveiben tesznek bizonyosságot, és többször vesznek részt bizonyítgató evangélikai programokban. Valószínűbb, hogy naponta tanulmányozzák a Bibliát; név szerint imádkoznak emberekért; jelpolják a közlésségi életet és naponta tartanak családi áhátatot. Jobban értékelik gyülekezetüket. Felelősséget éreznek a lelkek mentésért." [20]

Á

A prófétás Lelke

és a Biblia. Ellen

G. White Ársai nem helyettesítik a SzentÁrsit. Nem helyezhetők ugyanarra a szintre. A SzentÁrs egyedül áll, és ez az egyetlen mőre, amely Ál Ellen G. White Ársait és minden egyéb Ársit meg kell vizsgálni, és amelynek alá kell rendelni.

1. A Biblia a legfőbb mŰrce. Az adventisták teljes mŰrtékben vallják a reformációt sola scriptura elvét; azt, hogy a Biblia saját magát magyarázza, és egyedül a Szentírás minden tanítással alapja. Az egyház alapját a Biblia tanulmányozása alapján alakították ki hitelveiket; nem Ellen G. White látomásain keresztül fogadták el ezeket a tanításokat. A hitelvek kialakításában Ellen G. White fő szerepe az volt, hogy segítsen a Biblia megértésében, és megerősítse azokat a megállapításokat, amelyekre a Biblia tanulmányozása által az adventisták eljutottak.[21]

Ellen G. White hitte és tanította, hogy a Biblia végleges irinyelv az egyház számára. Első könyvében, amelyet 1851-ben adott ki, ezt mondta: "Kedves Olvasó! Figyelmedbe ajánlom Isten szavát, hogy az legyen hited és cselekedeteid egyedüli zsinórmentője. Ez az Ige fog megvédeni minket." [22] Ellen G. White soha nem változtatta meg ezt a nézetét. Hosszú évekkel később ezt írta: "Igazán Isten az emberekre bízta azt az ismeretet, amely szükséges az evangélizációhoz. A Szentírás Isten akaratának hiteles, védhetetlen kinyilatkoztatásaként kell elfogadnunk. A Szentírás a jellem mŰrcéje, tanításaink zsinórmentője és tapasztalataink próbaköve." [23][24] 1909-ben az egyház generál konferenciáján tartott utolsó beszédében Ellen G. White kinyitotta a Bibliát, felemelte az egybegyűltek előtt, és ezt mondta: "Testvérek, ajánlom nektek ezt a könyvet."

Végszül azoknak a hívőknek, akik írásait a Biblia kiegészítőnek tartották, ezt írta: "Vettem a drága Bibliát, és kárát tettem néhányszor a Bizonyítékok az egyháznak című könyvekből, amelyeket Isten adott az ő népének. Ti nem vagytok jertások a Szentírásban. Ha Isten igéjét azzal a vágygal kutattátok volna, hogy eljertek a bibliai irinyelvet, és hogy eljussatok a keresztényi tanításokhoz, nem lett volna szükséges a Bizonyítékok. Mivel azonban nem igyekeztetek megismerni Isten ihletett könyvét, Ő egyszerű, közvetlen bizonyítékokkal próbált szólni hozzátok, hogy felhívja figyelmeteket az ihletett igékre, amelyeknek nem engedelmességtelenség, és hogy tiszta és magas tanításaihoz szabott útra állítsátok lábaitokat." [25]

2. A Bibliához vezető útmutató. Ellen G. White-nak az volt a célja a műveivel, hogy visszavezesse az embereket a Bibliához. "Nem sok figyelmet szenteltek a Bibliának - mondta -, ezért az Írás kisebb világosságot adott, hogy az embereket a nagyobb világossághoz vezesse." [26] "Isten Igéje - írta - elegendő ahhoz, hogy megvilágosítsa a legeltompultabb elmét is, és azt azokat is megérthetik, akik vágyanak a megértésére. Ennek ellenére vannak, akik vallják ugyan, hogy Isten Igéjét tanulmányozzák, de a legvilágosabb tanításokkal ellentétben élnek. Hogy ne legyen az embereknek mélység, Isten világos, félreérthetetlen bizonyítékokat ad, hogy visszavezesse őket az Igéhez, amelynek követését elhanyagolták." [27]

3. Útmutató a Biblia megértéséhez. Ellen G. White a Biblia világosabb megértéséhez vezető útmutatónak tekintette írásait. "Isten a Bizonyítékok által nem tárt fel új igazságot, csupán azokat a nagy bizonyítékokat tette egyszerűbbá, és állította az emberek elé,"

amelyeket májkorában kinyilatkoztatott. Mindezt azért tette, hogy felbressze őket, és lelkükbe vesse azokat az igazságokat, hogy ne legyen semmi kétség." "Az írott Bizonyítékoknak nem az a céljuk, hogy világosságot adjanak, hanem az, hogy minden ember lelkébe vessék a máj kinyilatkoztatott, írott igazságokat." [28]

4. Átmutatás a Biblia

elveinek alkalmazásához. Számos ártás a bibliai tanácsokat a mindennapi életre alkalmazza. Ellen G. White kijelentette, utasításokat kapott azáltal, hogy elvek szövegében és ártásban való kinyilatkoztatásaira, és ugyanakkor egyes szemlélyek tővédei, büntetői és az őket fenyegető veszélyek megnevezésére, hogy mindenki intést, dorgást, illetve tanácsot kapjon". [29] Krisztus ilyen prófétikus elgázást és ártást egyházának. Ahogy Ellen G. White megjegyezte: "Az a tény... hogy Isten az Ige által kinyilatkoztatta akaratát az embereknek, nem teszi szükségessé a Szentlelkének állandó jelenlétét és elgázást. Ellenkezőleg! Megvilágítsa az őrt és gátat meg a Lélek segítségével, hogy szolgáljon feltárja az írt, s a Lélek megvilágítsa, és gyakorlatilag tegye az Ige tanításait." [30]

A hávőnek számára

kihívás. A

Jelenések könyvének az a prófétia, hogy "Jézus bizonyítéka" a Föld tőrtelmének utolsó napjaiban "az a prófétaság Lele" által fog megnyilatkozni, mindenkit felszólít, hogy ne legyen kétségbeesés és hitetlen, hanem "mindent megpróbáljon", és "ami jött, azt megtartsa". Sokat nyerhetünk - vagy veszítünk - attól függően, hogy megrehajtjuk-e ezt a Biblia által rendelt vizsgálatot. Jászfát kijelentette: "Bázzatok az Ártásban, a ti Istenetekben, és megerősítettek; bázzatok az ő prófétájában, és szerencsések lesztek!" (2Kor 20:20). Szavai ma is igazak.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A dőlt betűs kiemelések az eredeti szövegben nem szerepel.

2.

Â

Bibliai példákat a női prófétaikra lásd 2Máz 15:20; Bálr 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; ApCsel 21:9

3.

Â

Frank B. Holbrook, "The Biblical Basis for a Modern Prophet", 1. oldal (Tírt dokumentáció, Ellen G. White hagyaték, H. N. A. Generálkonferencia, 6840 Eastern Ave, NW, Washington, D. C. 20012). V. Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, CA; Pacific Press, 1955), 52-55. oldal

4.

Â

Lásd Holbrook, "Modern Prophet", 3-5. oldal

5.

Â

Sajnos, a keresztény kor krónikája nem teljes.

6.

Â

Gerhard Friedrich, "Prophets and Prophecies in the New Testament", Theological Dictionary of the New Testament, 6/859. oldal

7.

Â

VÃ¶. Friedrich, 860-861. oldal

8.

Â

â€žâ€žJÃ©zus bizonyÃ©sÃ©gÃ©t" kifejezÃ©st kÃ©tfÃ©lekÃ©ppen fordÃ©thatjuk. 1. JÃ©zusÃ© szÃ©sÃ© bizonyÃ©sÃ©gÃ©. Ebben az esetben a keresztÃ©nyek tesznek bizonyÃ©sÃ©got JÃ©zusÃ©. 2. JÃ©zusÃ© szÃ©sÃ© bizonyÃ©sÃ©gÃ©. Ebben az esetben JÃ©zus kÃ©sÃ© bizonyÃ©sÃ©gÃ©teket, Ã©zeneteket egyhÃ©zÃ©nek. A szÃ©vegÃ©sszefÃ©ggÃ©s tanÃ©sÃ©ga szerint a JelenÃ©sek kÃ©nyvÃ©ben a 2. Ã©rtelmezÃ©s a helytÃ©llÃ©s." (Holbrook, â€žModern Prophet", 7. oldal)

Az egyik bizonyÃ©tÃ©kkÃ©nt Holbrook a Jel 1:1-2-t idÃ©zi: â€žâ€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se, amelyet adott nÃ©ki az Isten, hogy megmutassa az Ã© szolgÃ©jainak... Ã© pedig elkÃ©ldvÃ©n azt az Ã© angyala Ã©ltal, megjelentÃ© az Ã© szolgÃ©jÃ©nak, JÃ©nosnak, aki bizonyÃ©sÃ©got tett Isten beszÃ©dÃ©rÃ©l Ã©s JÃ©zus Krisztus bizonyÃ©sÃ©gÃ©telÃ©rÃ©l, mindenrÃ©l, amit lÃ©tott.' Ebben az Ã©sszefÃ©ggÃ©sben nyilvánvalÃ©, hogy a â€žJÃ©zus Krisztus kijelentÃ©se' JÃ©zusÃ© vagy a JÃ©zus Ã©ltal JÃ©nosnak mondott kijelentÃ©sre utal. JÃ©nos feljegyzi ezt a JÃ©zusÃ© jÃ©vÃ© bizonyÃ©sÃ©gÃ©t. MindkÃ©t birtokos kifejezÃ©s alanyi birtokosÃ©nt Ã©rthetÃ© a legjobban, Ã©s megegyezik Krisztusnak a kÃ©nyvben mondott zÃ©rszavaival: 'Ezt mondja, aki ezekrÃ©l bizonyÃ©sÃ©got tesz: Bizony, hamar eljÃ©vÃ©k' (Jel 22:20)." (l. m., 7-8. oldal).

9.

^

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/812. oldal; T. H. Blincoe, "The Prophets Were Until John", Ministry, melléklet, 1977. július, 24. oldal; Holbrook, "Modern Prophet", 8. oldal

10.

^

James Moffat, Expositor's Greek Testament, szerkesztő W. Robertson Nicoll, 5/465. oldal

11.

^

"Spirit of Prophecy", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1412. oldal. Azokban, akik várják a másod adventet - mondta Pál -, annyira megsilárdult a Krisztusnál való tanítása, hogy nem szűkítik az ajándékok

nőlkő (v. 1Kor 1:6-7).

12.

Â

Uriah Smith, "Do We Discard the Bible by Endorsing the Visions?" Review and Herald, 1863. január 13., 52. oldal, a Review and Herald 1977. december 1-i számának 13. oldalán idézve

13.

Â

White, "A Messenger", Review and Herald, 1906. július 26., 8. oldal. "Az Őr kőveté" címét ihletésre adta (i. m.)

14.

Â

White: Tapasztalatok és Ijtomások, 26. oldal (jugoszláv kiadás)

15.

Â

J. M. Peebles, "The Word Spiritualism Misunderstood", Centennial Book of Modern Spiritualism in America című műben (Chicago IL; National Spiritualist Association of the United States of America, 1948), 34. oldal

16.

Â

B) F. Austin, "A Few Helpful Thoughts", Centennial Book of Modern Spiritualism, 44. oldal

17.

Â

White: A nagy k zdelem (Advent Kiad s, Budapest, 1991), 507., 523-524. oldal

18.

Â

A D jniek  s a Jelen sek k nyv nek t rt nelmi szeml let r l, amely a protestantizmust uralta a reform ci t  a XIX. sz zadig, l sd Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 2-4. k tet. L sd a 12. fejezetet is.

19.

Â

Richard Hammill, "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. június, 17. oldal

20.

Â

Roger L. Dudley and Des Cummings, Jr., "A Comparison of the Christian Attitudes and Behaviors Between Those Adventist Church Members Who Regularly Read Ellen G. White Books and Those Who Do Not", 1982, 41-42. oldal. A Church Ministry Institute, Andrews University - Bernien Springs, Michigan - kutatási irásai szériájának jelentése. A felmérés során az Egyesült Államok 193 gyülekezetéből 8200 tagot kérdeztek meg.

21.

Â

Jemison, A Prophet Among You, 208-210. oldal;
Froom, Movement of Destiny (Washington, D. C., Review and Herald, 1971), 91-132. oldal; Damsteegt, Foundation of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 103-293. oldal

22.

Â

White: Tapasztalatok és Irtomások, 39. oldal
(jugoszláv kiadás)

23.

Â

White: A nagy kezdő, 10. oldal

24.

Â

William A. Spicer, The Spirit of Prophecy in the Advent
Movement (Washington, D. C.; Review and Herald, 1937. 30. oldal)

25.

Â

White, Testimonies, 5/664-665. oldal

26.

Â

White, An Open Letter, Review and Herald,
1903. január 20., 15. oldal, megjelent White, Colporteur Ministry című
könyvében (Mountain View, CA, Pacific Press, 1953), 125. oldal

27.

Â

White, Testimonies, 5/663. oldal 28., i. m. 665. oldal

28.

Â

I. m.

29.

Â

I. m. 660. oldal

30.

Â

White: A nagy kÃ¼zdelem, 11. oldal